

finde Beskyttelse; thi der frembringes ikke, hverken ved at farve Varen, eller ved at blande den med Smør, nogetsomhelst Nytt, der har økonomisk Værdi eller i det Hele har nogen som helst Værdi for Samfundet. Altsaa, det er disse 3 Ting, som Mindretallet har ment at burde indskrænke sig til at indstille til det høie Thing, men som vi til Gjengæld lægge saa meget større Vægt paa: Det er Udførselsforbud, Forbud mod Farvning og Forbud mod Blanding af Kunstsmør med Natursmør. Paa det sidste Punkt ville ærede Herrer dog se, at vi ikke ere gaaet saavidt som Lovforslaget, idet vi have troet at burde begrænse os til den Regel, som nylig er bleven givet gjennem den tyske Lov. Vi have ment, at det vilde være forholdsvis let at bringe det danske Folkething til at vedtage den Bestemmelse, som allerede det store tyske Rige har gjort gjældende paa det Omraade, idet vi ikke have haft nogen Tvivl om, at hvad der i Tyskland er god Smørpolitik, vilde være det ogsaa i Danmark. Det er jo udtalt saa ofte her, at vi have en ganske særlig Interesse i at værges vort Smør paa det fremmede Mærke, en Interesse, som intet andet Land har, og som heller ikke Tyskland har i samme Grad, naagtet det ikke er rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at Tysklands Udførsel er saa overordentlig ringe. Tyskland udførte sidste Aar over 15 Mill. Pd. Smør alene til England; det er altsaa en Konkurrent, som der ikke er nogen som helst Grund til at kimses af. Som sagt, disse Forslag skulle vi her indskrænke os til. Det, der er Forskjellen mellem vort Standpunkt ved første Behandling og vort Standpunkt nu, kan navnlig udtrykkes ved, at vi have givet efter for Hensynet til Konsumenterne. Det, man indvandt imod os ved første Behandling med Hensyn til Spørgsmaal om et almindeligt Forbud, var jo væsentlig eller rettere alene Hensynet til Konsumenterne. Det var et Hensyn, som jeg ikke tillagde og heller ikke nu tillægger nogen afgjørende Betydning overfor den langt større Sag, som knytter sig til vort Landbrugs Fremtid i sin Helhed. Ikke desmindre maa det jo erkjendes, at dette Hensyn spiller en væsentlig Rolle her i Thinget og ogsaa i Landet. Vi have da taget det Hensyn der-til, at vi stille vort Forslag saaledes, at der ikke fra Konsumenternes Standpunkt kan gøres nogen begrundet Indvending derimod. Det kan ikke siges, at Kunstsmørret nu bliver berøvet den fattige Klasse og den arbejdende Klasse her i Landet. Enhver, der var med ude at se Landbohøjskolens Forsøg, vil jo erkjende dette, at Kunstsmørret ogsaa uden

Farvning og ogsaa uden Blanding med Natursmør giver i og for sig en ingenlunde frastødende Vare. Man har jo troet — og det blev ogsaa gjort gjældende her — at Kunstsmørret behøvede Blanding og Farvning for overhøvedet ikke at have et afstrækkende Udseende, men vi have her alle set, at det ingenlunde er Tilfældet, og at Kunstsmørret ogsaa uden Farvning og ogsaa uden større Blanding end den, vi have foreslaaet, kan gjøre al den Nytt, som man har paaftaaet, at Kunstsmørret skulde gjøre. Der berøves altsaa ikke Konsumenterne Noget. Naar det er Tilfældet, naar man maa erkjende at Kunstsmørret i den indre Økonomi her i Landet spiller netop den Rolle, som Folk har forlangt, at det skulde spille, ser jeg ikke rettere, end at saa blive Argumenterne mod vort Standpunkt overordentlig svage. Det kan jo nemlig ikke negtes, at den Sag, der her foreligger, er en Sag, der har den aller største Betydning for vort Landbrug i sin Helhed, ja for vort Samfund i sin Helhed; det er en Sag, som der fra Landbrugets Side bliver tillagt den aller største Betydning. Og jeg vil her sige til de Herrere, som tage Landbruget under deres beskyttende Vinger i denne Sag, at det dog er for os andre en Trøst at vide, at alle de, der have den største Autoritet paa dette Omraade, som have Arbejdets Interesse i at tale paa Landbrugets Vegne, ere paa vor Side. (Modsigelse). Ja, nu skal jeg efterhaanden nævne dem, saa kunne de Herrere jo nævne mig, hvilke Autoriteter der er paa deres Side. Altsaa, jeg siger, det er en Trøst for os, som staa paa dette Standpunkt, at vi have alle Landboforeningerne med os, alle de Mænd paa vor Side, som paa Meieriets Omraade i den sidste Menneskealder, have gjort den store Gjerning, der er gjort, alle de mest fremragende Meierimænd ere paa vor Side. Vi have paa vor Side den Videnskabelighed, som knytter sig til Landbruget, vi have hele Landbohøjskolen paa vor Side. Jeg siger, at naar man spørger om, hvad der er Landbrugets Interesse i denne Sag, saa har jeg vel al mulig Agtelse for mine ærede Kolleger og deres specielle Sagkundskab paa dette Omraade, men jeg føler mig dog mere styrket ved at vide, at Landboforeningerne, alle Landets dygtigste Meierimænd, hele den Videnskabelighed, vi paa dette Omraade have her i Landet, staa paa vor Side (Ufbrydelse). Nu siger et æret Medlem her bag ved mig, at de ere interesserede i denne Sag. Det be- negter jeg ikke, men naar man taler om Landbrugets Interesse, hvor skulde man saa sige at faae Landbrugets sande Interesse